

Nr 171.

Av herr Hansson i Skediga m. fl., *angående åtgärder för stärkande av kristendomens inflytande hos vårt folk.*

Sekulariseringen har under de senaste årtiondena snabbt fortskridit inom vårt folk. Kristendomen intar inte längre den ställning i människornas liv och i samhällslivet den tidigare gjorde. Som en följd härav har kristendomens inflytande på idealbildning och det moraliska handlandet minskat. Stora grupper godtaga icke längre de kristna moralnormerna som givna och en gång för alla bestämda. Samtidigt håller kunskapen om bibeln och dess innehåll på att väsentligen minskas.

Följderna av kristendomens minskade betydelse för den allmänna livssynen och de moraliskt uppbyggande krafterna äro uppenbara för alla. Särskilt för ungdomen har villrådigheten på det moraliska området fått ödesdigra verkningar. Ungdomsbrottsligheten har fått en skrämmande omfattning, som de rättsvårdande myndigheterna knappast förmå bemästra. Även i övrigt inger ungdomens inställning till de stora livsfrågorna allvarliga bekymmer.

För att komma tillrätta med dessa problem, som äro avgörande för land och folk, måste kristendomens inflytande åter kunna göra sig gällande. Viktigt är härvid att kunskapen om kristendomen och vad den vill i religiöst och moraliskt avseende åter vinna insteg bland vårt folk. Söndagsskolan utträttar ett uppskattat och värdefullt arbete för att ge barn och ungdom en kristen uppfostran, vilket på allt sätt bör stödjas och uppmuntras. Söndagsskolan måste för sin verksamhet helt lita till frivilliga krafter, och sådana ha i stor utsträckning ställt sig till förfogande. Vissa svårigheter att skaffa lärare speciellt till de äldre klasserna inom söndagsskolan ha emellertid förekommit. Det säger sig självt att kraven på de lärare, som skola handleda äldre barn i bibelns lära, måste vara ganska stora. Söndagsskolans arbete har på detta stadium i mycket samma karaktär som präglar studiecirkelverksamheten inom det frivilliga folkbildningsarbetet. Det kan därför ifrågasättas om inte statsbidrag skulle kunna utgå till den undervisning i bibelkunskap, som söndagsskolan bedriver bland äldre barn, på ungefär samma villkor som tillämpas för folkbildningsarbetet. Om så skedde skulle söndagsskolan få ett värdefullt stöd till gagn för hela vårt folk.

Enligt gällande bestämmelser om statsbidrag till det fria och frivilliga folkbildningsarbetet (kung. den 30 juni 1947, nr 508) utgår statsbidrag till anordnande av studiecirkelverksamhet, däribland till ungdomscirklar. Med ungdomscirkel förstås enligt kungörelsen studiecirkel som till övervägande delen har medlemmar i åldrarna 14—18 år och behandlar studiecirkelns

ämnen på ett för ungdomen särskilt tillrättalagt sätt. Den sålunda stadgade åldersgränsen medför att den studieverksamhet, som på det religiösa området bedrivs genom söndagsskolorna, i regel inte har möjlighet att komma i åtnjutande av statsbidrag. Det synes därför önskvärt att nuvarande minimiåldersgränsen sänkes i syfte att bereda barn redan i skolåldern ökad frivillig undervisning i bibelkunskap.

Med stöd av det anförda hemställes,

att riksdagen måtte besluta att hos Kungl. Maj:t göra framställning om utredning i ovannämnda avseende och för riksdagen framlägga det förslag vartill utredningen må giva anledning.

Stockholm den 22 januari 1949.

K. E. Hansson

i Skediga.

Edvin Gustafsson

i Bogla.

O. E. Sandberg.

Ruben Swedberg.

Joh. W. Johnsson

i Stockholm.

Sam. B. Norup.
